

Anonimizirana različica

Prevod

C-216/19 – 1

Zadeva C-216/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

11. marec 2019

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgericht Berlin (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

28. februar 2019

Tožeča stranka:

WQ

Tožena stranka:

Land Berlin

[.....] (ni prevedeno)

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN (UPRAVNO SODIŠČE V BERLINU,
NEMČIJA)

SKLEP

V upravnem sporu

WQ,

[...] (ni prevedeno)

tožeča stranka,

pro ti

Land Berlin,

SL

[...] (ni prevedeno)

tožena stranka,

[...] (ni prevedeno)

je 26. senat Verwaltungsgericht Berlin (upravno sodišče v Berlinu) [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

28. februarja 2019 sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije [...] (ni prevedeno) se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja glede razlage Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL 2013, L 347, str. 608; v nadaljevanju: Uredba št. 1307/2013), ki so pomembna za rešitev spora:

1. Ali so lastniku upravičenih hektarjev ti na voljo v smislu člena 24(2), prvi stavek, Uredbe št. 1307/2013, če nobena tretja oseba nima pravice do uporabe upravičenega hektarja, zlasti ne na podlagi pravice do uporabe, izvedene od lastnika, ali pa je površina na voljo tretji osebi ali nikomur, če jo tretja oseba brez pravice do uporabe dejansko uporablja za opravljanje kmetijske dejavnosti?
2. Ali je treba „vsako površino, ki je v letu 2008 imela pravico do plačil na podlagi sheme enotnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz naslovov III oziroma IVa Uredbe (ES) št. 1782/2003“ iz člena 32(2)(b) Uredbe št. 1307/2013 razlagati tako, da je morala površina v letu 2008 izpolnjevati pogoje iz naslova III oziroma IV (A) Uredbe (ES) št. 1782/2003 za pravico do plačil na podlagi sheme enotnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen: ali je treba „vsako površino, ki je v letu 2008 imela pravico do plačil na podlagi sheme enotnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz naslovov III oziroma IVa Uredbe (ES) št. 1782/2003“ iz člena 32(2)(b) Uredbe št. 1307/2013 razlagati tako, da se za opredelitev površine, ki je bila pogozdena v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999, kot upravičeni hektar v smislu člena 32(2)(b)(ii) Uredbe (ES) št. 1307/2013 zahteva, da se s površino uporablja pravica za praho ali druga pravica do plačila v smislu členov 44(1) ali 54(1) Uredbe (ES) št. 1782/2003?

4. Če je odgovor na tretje vprašanje nikalen: Ali je treba „vsako površino, ki je v letu 2008 imela pravico do plačil na podlagi sheme enotnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz naslovov III oziroma IVa Uredbe (ES) št. 1782/2003“ iz člena 32(2)(b) Uredbe št. 1307/2013 razlagati tako, da se za opredelitev površine, ki je bila pogozdena v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 1257/1999, kot upravičeni hektar v smislu člena 32(2)(b)(ii) Uredbe (ES) št. 1307/2013 zahteva, da je kmet v letu 2008 vložil zahtevek na podlagi členov 22(1) in/ali 34(1) Uredbe (ES) št. 1782/2003 in so izpolnjeni drugi pogoji za neposredno plačilo iz naslovov III ali IV (A)?

Obrazložitev

1. Stranki sta v sporu glede prve dodelitve plačilnih pravic na podlagi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009.
2. Takrat pristojen Amt für Landwirtschaft und Forsten (urad za kmetijstvo in gozdarstvo, Nemčija) je tožeči stranki z odločbo z dne 18. decembra 2006 odobril neposredna plačila v skladu z naslovom III Uredbe (ES) št. 1782/2003, pri čemer pa je iz aktiviranja plačilnih pravic izvzel pogozdene površine, ki se štejejo za površine za praho in ki so tudi predmet obravnavanega spora. Tožeča stranka navaja, da ji je organ v okviru postopka na podlagi vloge za leto 2007 sporočil, da pogozdene površine niso upravičene. V poznejših vlogah, zlasti v vlogi za leto 2008, teh pogozdenih površin več ni navedla. V zvezi s temi površinami več ni vložila zahtevka na podlagi Uredbe (ES) št. 1782/2003.
3. Tožeča stranka je 6. maja 2014 od družbe BWG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH kupila zemljišča na območju Gräningena. V skladu s členom 5(1), odstavek 2, drugi stavek, prodajne pogodbe površine, ki so predmet prodaje, niso bile („niso“) oddane v zakup. Tožeča stranka je bila v zemljiško knjigo kot lastnik kmetijskih zemljišč vpisana 19. decembra 2014. 10. julija 2015 je tretja oseba na površinah, ki so predmet obravnavanega spora, posejala žito.
4. Tožeča stranka je 8. maja 2015 vložila zahtevek za kmetijsko podporo za leto 2015. Za parcele (poljine) 120, 135 in 136 je kot namembnost navedla „orno zemljišče, ki se ne uporablja za proizvodnjo“. Za površine na območju Gräningena (poljini 135 in 136) je tretja oseba, ki jih je posejala z žitom, prav tako vložila zahtevek za kmetijsko podporo za leto 2015, ki je bil zavržen brez vložitve ugovora. Tudi za del poljine 120 na območju Bernaua, ki ga je tožeča stranka sicer uporabljala sama, je podvojen zahtevek vložila družba Stadtgüter Berlin Nord KG. Tej družbi so bile ustrezne plačilne pravice dodeljene.

5. Z odločbo Landesamt für Ländliche Entwicklung, Landwirtschaft und Flurneuordnung (deželni urad za razvoj podeželja, kmetijstvo in komasacijo, Nemčija) z dne 17. decembra 2015 je tožena stranka tožeči stranki dodelila 150,86 plačilnih pravic. Glede površin na območju Gränigena in Bernaua, v zvezi s katerimi so bili vloženi podvojeni zahtevki in ki jih je posejala tretja oseba, ter pogozdenih površin, ki se štejejo za površine za praho, je izdal zavrnilno odločbo. Tožeča stranka je zoper navedeno odločbo vložila ugovor, ki ga je tožena stranka z odločbo o ugovoru deželnega urada za razvoj podeželja, kmetijstvo in komasacijo z dne 15. septembra 2016 zavrnila. Tožena stranka je v zvezi s tem navedla: sporne kmetijske površine je obdelovala tretja oseba, ki je prav tako vložila zahtevke za dodelitev plačilnih pravic. Tako tožeči stranki navedene površine dejansko niso bile na voljo. Da bi bilo to podano, bi jih morala dejansko uporabljati. Po mnenju zakonodajalca morebitna civilnopravna dodelitev in uporaba nista odločilni. Za pogozdene površine zahtevana vloga za leto 2008 ni bil vložena.
6. Tožeča stranka je 11. oktobra 2016 vložila tožbo. Trdi, da: kmetijske površine, na katerih je tretja oseba nezakonito posejala žito, so ji bile na voljo. Tožena stranka se zmotno ravna po tem, da bi se morala pomoč v zvezi s pogozdenimi površinami, ki se štejejo za površine za praho, dejansko zahtevati in biti odobrena. Ob upoštevanju zgodovine nastanka te določbe namreč zadošča, da so površine upravičene. To izhaja iz uvodne izjave 26 Uredbe št. 1307/2013. V osnutku Uredbe št. 73/2009, ki je bila razveljavljena z Uredbo št. 1307/2013, so bili upravičeni hektarji opredeljeni kot „vse površine, ki so bile leta 2007 upravičene, in so v času trajanja zadevne obveznosti pogozdene v skladu s členom 31 Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 ali členom 43 Uredbe (ES) št. 1698/2005“. V zvezi s tem se zaradi neobstoja političnih razprav vsebinsko ne bi smelo nič spremeniti. Poznejša različica se od prejšnje razlikuje zgolj z jezikovnega, ne pa tudi z vsebinskega vidika.
7. Tožeča stranka sodišču predlaga, naj:

toženi stranki ob delni razveljavitvi odločbe z dne 17. decembra 2015, kakor je bila spremenjena z odločbo o ugovoru z dne 15. septembra 2016, naloži, da ji dodeli 47,46 nadaljnjih plačilnih pravic.
8. Tožena stranka sodišču predlaga, naj:

tožbo zavrne.
9. [navedbe glede postopka] [...] (ni prevedeno)
10. [navedbe glede postopka] [...] (ni prevedeno)
11. Na pripravljalnem naroku se je izkazalo, da je tožba utemeljena glede kmetijskih zemljišč na območjih Gränigena in Bernaua, če so bile tožeči stranki kot lastniku, ki teh površin ni prepustil tretji osebi, na voljo v smislu člena 24(2), prvi stavek, Uredbe št. 1307/2013, ne glede na to, ali so jih tretje osebe posejale brez

njenega dovoljenja in ne glede na to, ali so te osebe za te površine hkrati vložile zahtevek za dodelitev plačilnih pravic.

12. Po mnenju senata je lastnik, zoper katerega tretje osebe ne morejo uveljavljati nobenih pravic, tisti, ki mu je kmetijska površina na voljo v obravnavanem smislu.
13. Z „biti na voljo“ je v predpisu uporabljen pojem s pravno vsebino. Ne zgolj v skladu z razumevanjem v Nemčiji je – kot meni tožena stranka – lastninska pravica izključna pravica razpolaganja s stvarjo. Tako tudi člen 17(1), prvi stavek, Listine o temeljnih pravicah določa, da ima vsakdo pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Že zaradi tega ni mogoča ugotovitev, da kmetijska površina lastniku v spornem smislu ni več na voljo že, če jo tretja oseba, ne da bi za to bila v pravnem položaju, zlasti izvedenem od lastnika, dejansko uporablja tako, da jo poseje. Predložitveno sodišče se ne strinja s stališčem tožene stranke, da po mnenju zakonodajalca morebitna civilnopravna dodelitev in uporaba nista odločilni. Nasprotno izhaja iz uporabe pojma „na voljo“. Težave za upravo, povezane z reševanjem dvojnih zahtevkov – kot je to podano tukaj – ki jih je v obrazložitvi navedla tožena stranka, ne vplivajo na razlago pojma „biti na voljo“. Poleg tega so obvladljive. Dokazovanje lastninske pravice je v primeru urejenega zemljiškoknjižnega stanja enostavno. Drugače bi lahko bilo, če bi tretja oseba zatrjevala veljavno pravico do uporabe.
14. Po mnenju predložitvenega sodišča sodba Sodišča z dne 14. oktobra 2010, C-61/09, še ne daje odgovora na prvo vprašanje. Sodba se je namreč nanašala na člen 44 Uredbe (ES) št. 1782/2003. V navedeni uredbi je v odstavku 2, drugi stavek, besedna zveza „so [...] na razpolago [...]“ uporabljena v drugačnem kontekstu. Poleg tega je Sodišče v točki 66 sodbe navedlo, da spornih zemljišč v navedenem obdobju ni smela uporabljati tretja oseba za opravljanje kmetijskih dejavnosti. Izogniti naj bi se bilo treba položaju, v katerem več kmetov trdi, da so zadevne parcele del njihovih kmetijskih gospodarstev. Vendar se ni mogoče izogniti položaju, da nekdo neupravičeno vloži zahtevek. Po mnenju sodišča ni dopustno, da bi bil lastnik izključen zaradi neutemeljenega zahtevka tretje osebe.
15. Na pripravljalnem naroku se je dalje izkazalo, da bi bilo treba v primeru pritrdilnega odgovora na drugo vprašanje tožbi ugoditi tudi glede pogozdenih površin, ki se štejejo za površine za praho. Če je odgovor na vsaj eno od naslednjih vprašanj pritrdilen, tožba glede pogozdenih površin ne bi bila utemeljena.
16. Senat se strinja s stališčem tožene stranke, da je upravičenost površine na podlagi člena 32(2)(b) Uredbe št. 1307/2013 pogojena s pravočasnim zahtevkom na podlagi Uredbe (ES) št. 1782/2003. Pri tem sodišče izhaja iz tega, da je nemški prevod napačen, ker v njem med členom 24(2)(a) in (b) manjka beseda „ali“, ki pojasnjuje, da gre za dve različici upravičenega hektarja. Po mnenju predložitvenega sodišča pri tem ni pomembno, da Uredba (ES) št. 1782/2003 ni imela naslova IVA.

17. Predložitveno sodišče ne sledi stališču tožeče stranke, ker pojma „pravica do plačil“, kot izhaja že iz jezikovne razlage tega pojma, ni mogoče enačiti z golo upravičenostjo. Za „pravico do plačil“ se zahteva več kot zgolj ena lastnost, v obravnavanem primeru, ene površine. Na podlagi Uredbe (ES) št. 1782/2003 se kmetom plačilne pravice za določene površine niso dodelile avtomatsko, temveč na podlagi vložitve zahtevkov za pomoč. Opredelitve v Uredbi tudi ni mogoče šteti za izboljšano jezikovno različico prvotne opredelitve v osnutku „vse površine, ki so bile leta 2007 upravičene [...]“. Če naj bi pomen v obeh uredbah ostajal enak, bi šlo celo za slabšo opredelitev. Uvodna izjava 26 Uredbe št. 1307/2013 tej razlagi ne nasprotuje. V skladu s to razlago se tudi ohranja upravičenost določenih pogozdenih površin. Cilj ohranitve upravičenosti vseh pogozdenih zemljišč po mnenju predložitvenega sodišča ne izhaja niti iz navedene uvodne izjave niti iz člena 24(2)(b) Uredbe št. 1307/2013.

[navedbe glede postopka] [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)